

Beretning), bliver sammenarbejdet under mere almindelige Synspunkter, før Forsøgene fortsættes, og det er da at vente, at der af Materialet vil kunne udtrages Ting, som ikke alene ville have almindelig Interesse, men som det ogsaa vil være heldigt at have Opmærksomheden henvendt paa ved Planlægning af ny Forsøgsrækker.“

Det maa nemlig være klart, at enhver Forsøgsrække foruden at give Oplysning med Hensyn til det Spørgsmaal, der direkte tages Sigte imod, ogsaa afgiver Materiale til mere almindelige Betragtninger, som særlig skulle hvile paa de *kemiske Undersøgelser af de ved Forsøgene anvendte Foderstoffer*. Men skønt hele det ved de forskellige Forsøgsrækker i denne Henseende indvundne Talmateriale er aftrykt i Forsøgsberetningerne, er der i disse ikke drøftet andet, end hvad der stod i direkte Forbindelse med den Opgave, som forelaa, idet det befrygtedes, at over for mere almindelige Spørgsmaal kunde det, der syntes at fremgaa af eet Aars Forsøg, komme i Modstrid med, hvad der fandtes et andet Aar. Denne Betænkelighed ligger imidlertid ikke for nu, da der haves Overblik over alle Aars Forsøg, det er derfor Hensigten nu at foretage den nævnte Bearbejdelse, og naar denne foreligger, vil der formentlig være tilvejebragt gode Betingelser for Planlægning af ny Forsøg.

Før endelig Beslutning herom imidlertid tages, vil Laboratoriet, Traditionen tro, forelægge Planerne til Drøftelse og Beslutning for en lignende Kreds af Mænd som den, der hidtil har deltaget i lignende Drøftelser af Planerne for dets Fodringsforsøg. Men en meget væsentlig Ting maa her ikke lades ude af Betragtning, nemlig at det ikke nytter at udtænke Forsøg, som maaske kunne være særdeles ønskelige at faa udførte, set fra et eller andet videnskabeligt Synspunkt, thi en Hovedbetingelse for, at Forsøgene kunne foretages ude paa Gaarde i det praktiske Landbrug, er ikke alene, at Forsøgene maa være af en saadan Art, at de overhovedet lade sig udføre der, men ogsaa, at de Landmænd, som skulle stille deres Besætninger til Raadighed for Forsøgene, acceptere Forsøgsplanerne; thi i modsat Fald falder hele Sagen, og saa kan der højst blive Tale om Laboratorieforsøg med enkelte Køer, da ingen Bevilling kunde strække til for Tilvejebringelsen af en Dyrebestand af den Størrelse, der kan regnes med, naar det kan tillades Forsøgene at arbejde med Besætninger ude i Landbruget. Og hvad Laboratorieforsøg, nærmest efter tysk Mønster, angaar, da have danske Landmænd hidtil haft meget ringe Tillid til saadanne; Resultaterne af dem betragtes nærmest som Kunstprodukter, der have meget lidt med de praktiske Forhold at gøre.

Af denne Fremstilling af de ledende Principper for Forsøgene samt af det Punkt, hvortil disse ere naaede, vil formentlig fremgaa, at det er Hensigten ad Aare at komme ind paa andre Forsøgsretninger end de hittidige, men det vil ogsaa, alene af Datoerne for de før citerede Indberetninger fra Laboratoriet til Landbohøjskolen, fremgaa, at Beslutningen herom ikke har kunnet paavirkes af den i afvigte Sommer førte Diskussion om „Foderenheder“, da den ligger Aar og Dag forud for denne. Og hvad *Arbejdsmetoden* angaar, som der jo ifølge Ministeriets Skrivelse særlig spørges om, da vil denne neppe undergaa nogen Forandring; thi rent bortset fra, at denne, som før omtalt, formentlig nu er bragt til en ikke ringe Grad af Fuldkommenhed, har der netop under Diskussionen hersket Enighed om dens Fortrinlighed, hvad der blandt andet vil fremgaa af, at endog Laboratoriets ivrigste Modstander i denne Diskussion, Lektor, Dr. med. Henriques, om denne fremsatte følgende Udtalelse: „Fjord udarbejdede en Forsøgsmetode, der i Tidernes Løb har vist sig aldeles fortrinlig; og som vel kan siges at være den eneste, der kan anvendes, naar Talen er om Fodringsforsøg med Malkekøer.“ (Ugeskrift for Landmænd 21de Juni d. A., Nr. 25, Side 262) — en Udtalelse, som i Virkeligheden ikke vil forbavse nogen, der ved, at man i Udlandet mere og mere anerkender Laboratoriets Arbejdsmetode som den eneste rigtige, hvad der blandt andet under Verdensudstillingen i Paris 1900, hvor Laboratoriets Forsøg vare fremstillede, fremkom mange Vidnesbyrd om. Og naar der *kun herhjemme* undertiden lyder enkelte Røster, der vidne om det modsatte, da bør de tages for, hvad de ere, nemlig enkelte; thi i hele det arbejdende praktiske Landbrug hersker der neppe nogen Tvivl i denne Henseende.

Til Slutning skal endnu blot nævnes, at i den Mellemtid, som nu vil hen-